

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعاء در ساعت ۱۲ ظهر:

وَأَمَّا السَّاعَةُ الثَّانِيَةَ عَشْرَةَ فَمِنْ أَصْفِرَارِ الشَّمْسِ إِلَى غُرُوبِهَا لِلْخَلْفِ الْحَجَّةِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
و اما ساعت دوازدهم؛ از وقت زردی آفتاب است تا غروب آن. و این ساعت منسوب است به حضرت صاحب العصر و الزمان. علیه صلوات الله الملك
هَذَا دُعَاؤُهَا:

المَثَانِ - ودعای آن اینست:

اللَّهُمَّ يَا خَالِقَ السَّقْفِ الْمَرْفُوعِ وَالْمِهَادِ الْمَوْضُوعِ وَرَازِقَ الْعَاصِي وَالْمُطِيعِ الَّذِي
خلوئنا ای آفریننده آسمان بر افراشته و زمین هموار، و روزی بخش گنهار و فرمانبر همو
لَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ وِئَاءٌ وَلَا شَفِيعٌ أَسْأَلُكَ بِأَسْمَائِكَ الَّتِي إِذَا سُمِّيتَ [سُمِّيتَ بِهَا] عَلَى
که جز تو سرپرست و واسطه‌ای ندارد؛ از تو می‌خواهم به آن اسمیت که چون برای حل مشکلات بدانها نامیده شوی آسان گردند،
طَوَارِقِ الْعُسْرِ عَادَتْ يُسْرًا وَإِذَا وُضِعَتْ عَلَى الْجِبَالِ كَانَتْ هَبَاءً مَنْثُورًا وَإِذَا رُفِعَتْ إِلَى
و چون بر کوهها نهاده شود فزونی پراکنده گردند، و چون به آسمان بالایش
السَّمَاءِ تَفْتَحَتْ لَهَا الْمَغَالِقُ وَإِذَا هَبَطَتْ إِلَى ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ اتَّسَعَتْ لَهَا الْمَضَائِقُ
برند درهای بسته آن بازگردد؛ و چون بر تاریکیهای زمین فرود آید تنگنهایش گشاده گردد،
وَإِذَا دُعِيَتْ بِهَا الْمَوْتَى انْتَشَرَتْ مِنَ اللَّحُودِ وَإِذَا نُودِيَتْ بِهَا الْمَعْدُومَاتُ خَرَجَتْ إِلَى
و چون مردگان بدان خوانده شوند از گورها بر آیند؛ و چون نیتها بدان صدا شوند به عرصه وجود پانهند،
الْوُجُودِ وَإِذَا ذُكِرَتْ عَلَى الْقُلُوبِ وَجِلَتْ خُشُوعًا وَإِذَا قَرَعَتْ الْأَسْمَاعَ فَاضَتْ
و چون بر دلها یاد شود؛ از روی فروتنی به لرزه آیند، و چون بر گوشها طنین اندازد دیدگان
الْعُيُونِ دُمُوعًا أَسْأَلُكَ بِمُحَمَّدٍ رَسُولِكَ الْمُؤَيَّدِ بِالْمُعْجَزَاتِ الْمَبْعُوثِ بِمُحْكَمِ الْآيَاتِ
اشک بارند؛ از تو می‌خواهم به محمد رسول تو که با معجزات تأیید، و به آیات محکمات مبعوث شده،
و بِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ الَّذِي اخْتَرْتَهُ لِمَوَاطِنِهِ وَوَصَّيْتَهُ وَاصْطَفَيْتَهُ
و به امیر مؤمنان علی بن ابی طالب همانکه وی را برای برادری و وصایت او اختیار کردی،
لِمُصَافَاتِهِ وَمُصَاهَرَتِهِ وَبِصَاحِبِ الزَّمَانِ الْمَهْدِيِّ الَّذِي تَجَمَّعَ عَلَى طَاعَتِهِ الْأَرَاءُ
و بجهت دوستی و دامادیش برگزیدی، و به صاحب زمان مهدی، همو که آراه و عقاید پراکنده را بر فرمانش گرد آوری، و بواسطه او میان
الْمُتَفَرِّقَةَ وَتَوَلَّفَ بِهِ بَيْنَ الْأَهْوَاءِ الْمُخْتَلِفَةِ وَتَسْتَخْلِصُ بِهِ حُقُوقَ أَوْلِيَائِكَ
خواسته‌های گوناگون الفت نمی، و بدست وی حقوق دوستان را بازستانی

تَنْتَقِمُ بِهِ مِنْ شَرِّ [شِرَارِ] أَعْدَائِكَ وَ تَمَلَأُ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ إِحْسَانًا وَ تُوَسِّعُ عَلَيَّ
و بدست وی حقوق دوستان را بازستانی، و از بدترین دشمنانت انتقام گیری، و بسبب او زمین را از عدل و احسان سرشار نمایی،
الْعِبَادِ بِظُهُورِهِ فَضْلًا وَ اِمْتِنَانًا وَ تُعِيدُ الْحَقَّ إِلَى مَكَانِهِ عَزِيزًا حَمِيدًا وَ تُرْجِعُ الدِّينَ عَلَيَّ
و با ظهورش فضل و بخشش را بر بندگان فراگیر سازی، و حق را عزیز و ستوده به جایگاهش بازگردانی، و دین را بر
يَدَيْهِ غَضًّا جَدِيدًا أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ فَقَدْ اسْتَشْفَعْتُ بِهِمْ إِلَيْكَ وَ
دست با کفایت وی تر و تازه سازی، از تومی خواهی که بر محمد و آل محمد درود فرستی که من بواسطه آنان بدرگاه تو شفاعت جست، و
قَدَّمْتُهُمْ أَمَامِي وَ بَيْنَ يَدَيَّ حَوَائِجِي وَ أَنْ تُوزِعَنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ فِي التَّوْفِيقِ لِمَعْرِفَتِهِ وَ
آنان را پیشاپیش خود و حوائجم واداشتمام، و اینکه سپاس نعمت را در توفیق یافتن به شناخت او و
الْهُدَايَةِ إِلَى طَاعَتِهِ وَ تَزِيدَنِي قُوَّةً فِي التَّمَسُّكِ بِعِصْمَتِهِ وَ الْاِقْتِدَاءِ بِسُنَّتِهِ وَ الْكَوْنِ فِي
هدایت شدن به طاعتش به من ارزانی داری، و نیروم را در چنگ زدن به عصمتش و اقتداء به سنتش و بودن در
زَمْرَتِهِ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

گروهش افزون سازی، که همانا تودعا را می شنوی، به رحمت ای مهربانترین مهربانان.

منبع: مفتاح الفلاح ص: ۲۲۶